

عقاب

اسماعیل کا داره

محمود گورزی

انشارات فراید

کاداره، اسماعیل، ۱۹۳۶ - م.

عقاب / اسماعیل کا دارہ؛ ترجمہ می محمود گونرزی

تهران: مروارید، ۱۳۹۵.

مشخصات نشر:

مشخصات ظاهری:

٩٣

شمارک:

978-964-191-462-4

وضعیت فهرست نویسی:

فينا

یادداشت:

عنوان اصلی: L'aquila: romanzo, 2007

موضوع:

داستان‌های آلبانیایی، - قرن ۲۰ م.

موضوع:

Albanian fiction – 20th century

شناسه اف

گودزی، محمود، ۱۳۵۶ -، مترجم.

رہنمائی کنگ:

PG ۹۶۲۱ / ۱۳۹۵

بندی دیوے:

191/9915

شماره کتابشناسی ملی:

٢٢٧٥٣٩٩

امسارات فروری

تهران: خیابان: انقلاب، پلاک ۱۱۸، ص. پ. ۱۶۵۴-۱۳۱۴۵

دفتر: ۶۶۴۰۰۸۶۶ - ۶۶۴۱۰۴۶ - ۶۶۴۱۰۴۶ کس: ۶۶۴۱۰۲۷ فروشگاه: ۶۶۴۶۷۸۴۸

<https://instagram.com/morvaridpub> <https://telegram.me/morvaridpub>

www.morvaridclub.com

عقاب

اسماعیل کا دارہ

ترجمہ ی محمود گودرزی

تولید فنی: الناز ایللی

صفحه آرایي: تينا حسامي

جواب اول ۱۳۹۵

جایخانه: کارنگ

تیراژ: ۵۵۰

ISBN: 978-964-191-462-4 شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۱۹۱-۴۶۲-۴

۹۰۰۰ ریال

اسماعیل کاداره^۱ (متولد سال ۱۹۳۶ در گیروکاستر^۲ آلبانی) شاعر، مقاله‌نویس و رمان‌نویس آلبانیایی بی‌تردید بزرگ‌ترین نویسنده‌ی معاصر این کشور است. وی پس از اتمام تحصیلات در مؤسسه‌ی گورکی در روسیه، به حرفه‌ی روزنامه‌نگاری روی می‌آورد. حکومت کمونیستی انور خوجه یکی از داستان‌های اولیه‌ی او را به نام *ثمر بدون تابلو* (۱۹۶۰) ممنوع اعلام می‌کند. کاداره در سال ۱۹۶۳ با رمان *زنان ابرش خورده* به شهرت می‌رسد و خود را به‌عنوان استاد داستان کوتاه و قصه‌ی تاریخ معرفی می‌کند. شیوه‌ی او در یافتن هویت مردم و نحوه‌ی ابراز آن در قالب افسانه‌ها و داستان ملی - پل سه ستونه، ۱۹۷۹، *اوریل شکسته*، ۱۹۸۰ - انتقاد هیئت نویسندگان آلبانی را برپا دارد. اگر او خواسته‌ی انور خوجه را مبنی بر رهایی از قیومیت شوروی ب‌آورد می‌کند - زمستان سخت، ۱۹۷۸ - به این دلیل است که رئالیسم سوسیالیستی ارتجاعی و کس برای کاداره هیچ ارزش و اهمیتی ندارد. او که مبلغ استقلال و شخصیت ملی در برابر تمامی مهاجمان است - *طبل‌های باران*، ۱۹۷۰، طراوت نگارش از دوران کودکی می‌گیرد - وقایع‌نگاری شهر سنگی، ۱۹۷۰ و انحرافات ابتدای می‌می را که مبتلا به پارانوایست، بر ملا می‌سازد - کنسرت، ۱۹۸۸، پوچ‌اندازی هم‌آوایی که اغلب از دل قصه‌هایش بیرون می‌زند یادآور تنهایی یأس‌آور هرمنز، کافکاست، نویسنده‌ای که پیش از دیگران به صنعت و نکبت خودکامی پی می‌آورد - اسماعیل کاداره که از اوایل دهه‌ی ۱۹۹۰ در فرانسه زندگی می‌کند، اکنون در تبعید است و از بیرون تحولات کشورش پس از سقوط کمونیسم - *بهار آلبانیایی*، ۱۹۹۱ - و ریشه‌هایی را که کشورهای بالکان را تکان می‌دهد - سه نوحه برای کوزوو -، زیر نظر دارد.